

HÍRLEVELE

A SZELEVÉNYI JÉZUS SZÍVE
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

2008. július

II. évfolyam, 7. szám

Búcsú volt Csépan július 27-én

Csépan 1797. óta áll a Szent Jakab apostol tiszteletére felszentelt templom. A szentmisét Kormos Miklós atyával együtt mutattuk be.

Mit is lehet tudni Szent Jakab apostorról? Szent Jakab első volt az apostolok között, aki vértanúságot szenvedett, mint a jeruzsálemi egyház püspöke. Jakab Betszaidában született. Az Egyház hagyományában az "idősebb" nevet kapta, hogy megkülönböztessék a Szent Fülöppel együtt május 11-én ünnepelt "fiatalabb" Jakabtól. Zebedeus és Szalóme fia, Szent János evangélista bátyja volt. Apjától örökölte a mesterségét, a halászatból élt. A 28. év tavaszán vagy nyarán látta meg őt Jézus, amikor a Genezáreti-tó partján járva kezdte egyenként meghívni apostolait. Miután meghívta Pétert és Andrást, "folytatva útját megpillantotta Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Éppen hálójukat javították a bárkában apjukkal, Zebedeussal. Őket is hívta. Rögtön otthagyták a bárkát apjukkal együtt és nyomába szegődtek" (Mt4,21).

Simon Péter és János mellett Jakab a harmadik, akinek az Úr különleges feladatot szánt: Simon a szikla, aki az apostolkollégium feje, az Egyház sziklaalapja lesz; János a szeretett tanítvány, aki legközelebb állt az Úrhoz; Jakab pedig az első vértanú az apostolok közül. Ezért kiváltságos helyzetekben - a színeváltozáskor, Jairus leányának feltámasztásakor és Getzemáni-kertben - csak hármukat vette maga mellé Jézus.

Jakab egyébként robbanékony természetű volt. Szent Lukácstól tudjuk a következő esetet, amely mutatja, hogy Jakab tisztában volt azzal, hogy Jézus mennyire más mester, mint a farizeus írástudók. Amikor úton Jeruzsálem felé a szamariaiak az egyik faluban nem voltak hajlandók szállást adni Jézusnak Jakab az öccsével együtt felháborodva mondta: „Uram, ha akarod, lehívjuk az égből az Isten nyilát, hadd pusztítsa el őket!" Ezért nevezte el Jézus e két tanítványát Boanergesznek, ami annyit jelent: a mennydörgés fiai.

Az Evangéliumból azt is tudjuk, hogy Jakab milyen odaadással várta Isten országát. Szalome asszony a fiaival együtt odament Jézushoz és leborult előtte, hogy kérjen tőle vala-

mit. Jézus megkérdezte tőle: Mit akarsz? -- Intézd úgy -- felelte --, hogy két fiam közül az egyik jobboldon, a másik baloldon üljön országodban. Jézus így válaszolt: Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok inni azt a kelyhet, amelyet majd én kiiszom? Ki tudjuk! -- felelték. Erre Jézus így folytatta: A kelyhemet ugyan kiisszátok, de hogy jobb és bal felől üljete, ez nincs hatalmamban megadni nektek. Az azokat illeti akiknek Atyám szánta. -- A többi tíz ennek hallatára megnehezelt a két testvérré. Jézus azonban odahívta őket magához és így szólt hozzájuk: „Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, zsarnokoskodnak a népeken, a hatalmasok meg a hatalmukat éreztetik velük. A ti körötökben ne így legyen. Hanem aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok, és aki első akar lenni, legyen a rabszolgátok. Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon és odaadja életét váltságul sokakért.

Jakabban jó talajba hullottak az Úr e szavai. Mestere halála után ő lett a jeruzsálemi egyház feje, s mint ilyen valóban ivott az Úr kelyhéből: amikor Heródes Agrippa király 41--42-ben az egyházra támadt, elsőként Jakabot ölette meg karddal. Ő lett az első vértanú az apostolok között.

Életében is sokaknak szolgált. Szent Pál tanúskodik arról, hogy megtérése után tizennégy évvel úgy ismerte meg őt, mint Péter és János mellett az Egyház „oszlopát" (Vö. Gal 2,1-10).

A középkor egyik leghíresebb búcsújáró helye Szent Jakab sírja volt a spanyolországi Compostellában. A 8. századtól él az a hagyomány az Egyházban, hogy Jakab a mai Spanyolországig eljutott missziós útján. Egy későbbi, 13--14. századi leírás még azt is tudja, hogy igehirdetésének nem volt sok fogantatja, el is vesztette Jakab a kedvét, s akkor megjelent neki Zaragózában a Szűzanya és megvigasztalta. E hagyomány a breviáriumba is belekerült: „Jézus Krisztus mennybemenetele után Jakab Júdeában és Szamariában hirdette Jézus istenségét és sokakat elvezetett a keresztény hitre. Ezután Hispániába ment, ahol néhány embert Krisztushoz térített, akik közül később hetet Péter apostol püspökké szentelt és Hispániába rendelt."

Jakab hispániai jelenléte ereklyéi átvitelének köszönhető. Az évet nem ismerjük, amikor Jakab földi maradványait Jeruzsálemből Hispániába vitték. A 9. századtól a hagyomány egyöntetűen vallja, hogy Jakab sírja Hispániában van. A legenda szerint a feledésbe ment sír helyét éjszaka csodálatos fény jelölte meg, s a megtalált sírt 800 óta egyre növekvő tisztelet vette körül. Először egy kis kápolnát építettek föléje, amit 899-ben III. Alfonz kibővített, de az arabok 997-ben lerombolták. Magát a sírt azonban megkímélték. 1075--1128 között épült az a bazilika, mely lényegében ma is áll. Szent Jakabot „Isten után a legjóságosabb és legerősebb pártfogónak" tisztelték. Érthető, hogy egész Európából zarándokoltak sírjához.

AUGUSZTUS 20. ÜNNEPÉN

Krisztus az ajkán, Krisztus a szívében

Történelmünk során zarándokként vagy turistaként sokan megjárták Rómát. Nekünk, magyaroknak örökre nevezetes marad Asztrik apát, az első kalocsai érsek római útja. Az ezredik év őszén küldte őt István, a magyarok fejedelme II. Szilveszter pápához, hogy számára koronát hozzon, és ezzel népe beiktatódjék a keresztény népek sorába.

A megkoronázás jelentősége az idő múlásával egyre növekedett. Évszázadok múltán már megbizonyosodhatott róla a magyar nép, hogy amit a Szent Korona jelképezett számára, az biztosította fennmaradását a Kárpát-medencében, ahol ötezer év óta laktak a história által is följegyzett népek: illírek, trákok, kelták, rómaiak, hunok, különböző germán törzsek, avarok és frankok, akik vagy beleolvadtak a többi nép közé, vagy nyomtalanul eltűntek. Csak a magyarság tudott megmaradni, ezeréves államot alapítani, amely az életére törő nagy birodalmakat is túlélte. Mindez azért volt lehetséges, mert Szent István elvitathatatlan érdeme, mely által történelmünk legnagyobb egyénisége, a magyar szentek legnagyobbika lett. Ezért augusztus 20. ünnepe a hála napja, amikor hálát adunk Istennek, hogy nekünk adta Szent István királyt, akiről Hartwig püspök legendájában azt olvassuk, hogy Krisztus a száján, Krisztus a szívében, Krisztust hordozta minden tettein.

A koronázásnak volt egy mai időkben is megszívlelendő mozzanata. Mielőtt elkezdődött volna a szertartás, megkérdezték az ott álló népet: "Akarjátok-e, hogy fejedelmetek király legyen?" A népnek egyhangúan kellett felelni rá: "Akarjuk!" Ha ma megkérdeznék a magyar népet, hogy akarja-e, hogy Szent Istvánhoz hasonló hitű és jellemű emberek vezessék az országot, akik a keresztény életelveket népünkkel megvalósítatják, vajon kapnának-e kétharmados többséget?

Szent István egyértelművé tette törvényeiben, fiához intézett Intelmeiben, hogy az egyház és állam rendjét tiszteletben kell tartani. Az imádságot, a kegyességet, az irgalmasságot és a többi erényt gyakorolni kell. Egyéni életpéldájával pedig arra tanít, hogy a születendő életet, majd a családi életet tisztelni kell. Meggyőződéses hitének tanúságát adta, amelyben benne volt a Szűz Mária-tisztelet is. Vajon akarná-e a magyar nép ezt követni? Mert ha nem, akkor minden megemlékezés csak olyan, amelyet a próféták kárhoztattak a helytelen istentisztelettel kapcsolatban, s ez a szentekre is áll, hogy "csak ajkunkkal tiszteljük" őket.

A történelemből ismerünk olyan uralkodókat, akik Szent Istvánhoz hasonlóan államot alapítottak, vármegyéket, egyházmegyéket szerveztek, templomok építését tették kötelezővé, de mégsem váltak szentekké. Szent István a krisztuskövetésben maga járt elől jó példával. Számára a keresztény élet nem külsőséges tettekben nyilvánult meg, még csak nem is reálpolitikai megfontolásból váltotta föl elődjeinek pogány életformáját keresztény hitre, hanem őszintén hitt és tudatában volt annak, hogy Isten ítélőszéke elé fog egykoron állni. Tudta, hogy a királyi korona számára csak időleges és semmit sem ér, ha nem nyeri el az üdvösség koronáját. Azt írta Szent Imrének: "Kell, hogy a királyt kegyesség és irgalmasság díszítse, de a többi erény is hassa át és ékesítse. Mert ha a királyt istentelenség és kegyetlenség szennyezi, hiába tart igényt a »király« névre, zsarnoknak kell nevezni. Ennek okából hát

szerelmetes fiam, szívem ékessége, sarjam, jövő reménysége, megkérlek, megparancsolom neked, hogy mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva légy kegyes. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz". Az Evangélium átiratának mondhatók ezek a gondolatok, amelyek ma is időszerűek, ha egyéni, családi és társadalmi életünkben boldogulni akarunk.

Szent István király! Járj közbe népedért Istennél, hogy példát kövessük, szavadat, intelmeidet megfogadjuk, és így népünknek ne csak ezeréves múltja, hanem jövője is legyen.

Bábel Balázs

Új Ember magazin V. évf. 8. szám, részletek

HÍREK, PROGRAMOK

➤ Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele (Nagyboldogasszony). Parancsolt ünnep. Szentmise reggel 8.30-tól.

➤ Augusztus 20. Szent István király, Magyarország fővédőszenjtje. Főünnep. Szentmise templomunkban este 7 órától.

➤ Hangverseny lesz a szelevényi templomban 2008. augusztus 30-án este 18.00-kor tarjuk a szentmisét (ami vasárnapra is érvényes) és ezt követően, 18.45-től Tóth Vilmos és barátai orgona-és gitárhangerője lesz a templomunkban. Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Szerdánként játékos délutánokat szoktunk tartani a csépai plébánián, melyen szelevényi hittanos gyerekek is részt szoktak venni.

HÍRLEVELEK

A Szelevényi Jézus Szíve

Római Katolikus Egyházközség kiadványa.

Felelős kiadó: Lédeczi Dénes plébános.

Szerkesztő: Vincze János hittanár.

Postacímünk: Római Katolikus Plébánia,

5475 Csépa, Rákóczi u. 9. Tel./Fax.: 56/323-155

Honlapunk: www.csepa.vaciegyszegye.hu